

**GODIŠNJI KONCERT
ĆIRILO-METODOVA KORA**

U nedjelju, 12. lipnja 1994. u 20 sati u crkvi sv. Katarine u Zagrebu *Ćirilo-Metodov kor* iz Zagreba održao je svoj redoviti godišnji koncert. Godišnji koncerti priređeni su ranije u svibnju 1992. i lipnju 1993. Ovogodišnji koncert *Kora* bio je posvećen 900. obljetnici Zagrebačke biskupije. Program je sadržavao liturgijske skladbe najpoznatijih skladatelja u bizantsko-slavenskome obredu, Mihajla *Verbickoga* (1815.-1870.) i Dimitrija *Stepanovića Bortnjanskoga* (1751.-1825.), rodom iz Ukrajine. Također su izvedeni po jedno djelo A. T. *Grečaninova* (1864.-1956.) *Ninje otpuščaješi* (Sad otpuštaš slugu svojega), A. A. *Arhangelskoga* (1846.-1924.), *Gospodi usliši* (Psalom "Gospode usliši molitvu moju"), kratka skladba Borisa *Viktorovića Komarevskega* (1993-1945) *Vsjačeskaja te Vjeruju*. Osim toga Kor je po prvi put stavio na repertoar i žumberačke napjeve izvodeći nedjeljne tropare svih osam glasova, kao i bački napjev predstavljen s *Njinje otpuščaješi*. Uvođenje pučkih napjeva tzv. *prostopjenija* sa žumberačkim napjevima imalo je svrhu upoznati slušateljstvo s tom riznicom grkokatoličke baštine žumberačkih grkokatolika, a također uvesti ih u projekt snimanja *Liturgije sv. Ivana Zlatoustoga* sa žumberačkim napjevima. Snimanje se priprema za prvu polovicu sljedeće, 1995. godine kada *Ćirilo-Metodov kor* namjerava obilježiti 10. obljetnicu obnove svojega rada.

Slušateljstvo je u lijepom broju ispunili predivni prostor barokne crkve sv. Katarine. Svaku su skladbu pozorno pratili i nagradili pljeskom. Naročito dug pljesak bio je nakon skladbe *Vjeruju* gdje je kao solist nastupio Velimir *Hržan*, odmјereno i produhovljeno. Kao solist nastupio je i doaben *Kora* Mihovil *Petranić* u skladbi *Verbickoga Svjet, svjet, svjet* (Svet, svet, svet) ponijevši nazočne svojim izražajnim basom. Skladba *Komarevskega* podsjetila je nazočne na tragični lik maestra koji je bio najzaslužniji za slavu staroga *Ćirilo-Metodova kora* koju je imao i diljem Europe.

Zahvaljujući ljubaznom gostoprinstvu rektora crkve sv. Katarine prečasnom gospodinu Vladi Magiću, *Kor* je i ove godine mogao obradovati Zagrepčane svojim pjevanjem.

G. I. SEVEROVIĆ

FOND "SV. CECILIJE"

U Fond "Sv. Cecilije" uplatio je:

Preč, gosp. Antun Hoblaj, župnik

iz Preloga

100,00 Kuna

Naš narod kaže: Jedan, ali vrijedan! Zato mu od srca hvala.

POLIFONIJA KOJA SE PAMTI!
(u povodu nedavnog koncerta Zbora "Palma"
u zagrebačkoj franjevačkoj crkvi)

Posljednja tri desetljeća u hrvatskoj sakralnoj glazbi predstavljaju – kada je riječ o izvedbenoj praksi – razdoblje sve očiglednije stagnacije, a zatim i nedvojbeno opadanja umjetničke kvalitete. Mnogo je razloga koji su do toga doveli, ali ih u kratkom prikazu ne možemo pobliže analizirati. No bit će svakako potrebno što prije obaviti ovakovu raščlambu, jer je krajnje vrijeme da nešto počnemo činiti oko podizanja stupnja kultiviranosti našega svakodnevnog bogopjeva, jer smo kao vjernici i baštinici hrvatskoga kulturnog naslijeđa katoličke provenijencije dužni i o tome se više skrbiti, imajući na umu da je i taj fragilni bogopjev tijekom najnovije povijesti bio vrlo važna okosnica našega osebujnoga kulturnog identiteta.

Koncert mješovitog akademskog zbora "Palma", održan uvečer 28. travnja o. g. u dobrano ispunjenoj franjevačkoj crkvi, pokazao je da Zagrepčani doista vole duhovnu glazbu, ali je još više pomogao spoznati da u ovom devetstoljetnom gradu i usred sivila svakodnevice pušu *svježi povjetarci*, brižljivo za ovu prigodu pripravljeni u Bazilici presvetog Srca Isusova. Pomlađeni mješoviti Zbor "Palma" neusiljeno je navijestio da u Zagrebu doista ima pregršt entuzijasta. Oni uz svekoliko nesnalaženje naše pseudoeuropske sredine imaju volje i snage zbornom pjevanju pristupiti ozbiljno i predano, kako bi im pjev bio discipliniran i dopadljiv što se zrcali u stilski vjernom predočavanju izražajnosti kasnorenansne i barokne polifonije *Palestrine, di Lassa, Scarlattija, Eichingera, Victorie* i osobito *J. S. Bacha*. Niz predivnih moteta otpjevanih u nepomućenoj a cappella-maniri uvijek razgali vjerničko srce, pripremajući ga za uistinu nesvakidašnji doživljaj kompleksna i kadšto čudljivo skladana Bachova moteta *Jesu, meine Freude*, što ga je zbor interpretirao na izvornom njemačkom jeziku i uz veliko nastojanje oko poštivanja ondašnjih izvođačkih navika. Tome su nenametljivo pridonijeli orguljaš Mario *Penzar* i violoncellist Tin *Mršić*, ali je čitavu koncertu čar i umjetničku ljepotu podarila dirigentica zbara Ankica *Gavran*, stalno spremna na usvajanje novih spoznaja po kojima se strpljivim radom izgrađuje svestran crkveni glazbenik. Bio je to zbiljski glazbeni doživljaj koji pobuđuje nadu i samozatajno potvrđuje da smo ipak u mogućnosti pjevati europskim načinom.

Sead Ivan MUHAMEDAGIĆ

GOSTOVANJE ZBORA "PALMA" U ITALIJI

Akademski zbor *Palma*, koji djeluje pri Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, gostovao je 7. i 9. svibnja u Italiji na poziv zborova *Estote fortes* iz Faenze i *Kairosa* iz Imole.

Oba su zbora povezana s pokretom *Comune di liberazione* (*Zajednica oslobođenja*) koji je osobito zauzet oko pomoći ljudima stradalima u ratu u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pokretu je stavljen na raspolaganje crkva Sv. Filipa Neria u Forliu, u kojoj je u subotu, 7. svibnja Zbor *Palma* održao dobrotvorni koncert. Nastup je bio podijeljen u dva dijela: u prvom su se dijelu izmjenjivale meditacije s izvođenjem duhovnih skladbi hrvatskih skladatelja, dok su u drugom dijelu izvedena duhovna djela renesansnih skladatelja te motet *Jesu meine Freude* J. S. Bacha. Zboru, kojim je ravnala dirigentica *Ankica Gavran*, pridružili su se u izvedbi Bachovog moteta i orguljaš *Mario Penzar* i violončelist *Tin Mršić*.

Slijedećeg dana Zbor je uzveličao svečanu nedjeljnju misu u katedrali u Faenzi, koju je predvodio nadbiskup iz Bologne, a uz još dva biskupa concelebriralo je i više svećenika. Misa, služena u čast Gospe od milosti, zaštitnice Faenze, bila je prikazana za mir u svijetu, a posebice za mir u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Trpimir MATASOVIĆ

UMJETNIČKA AFIRMACIJA ZBORA "HOSANNA"

Osmodnevna turneja po Italiji Zbora "HOSANNA" zagrebačke župe svetoga Petra pod vodstvom njegova mladog dirigenta Josipa *deg'l'Ivellia* pronijela je kvalitetom svog nastupa ne samo obilježe visoke razine crkvenog pjevanja u Hrvatskoj, već je pored renomiranih djela svjetskih majstora sakralne glazbe publici susjedne zemlje predočila i niz djela hrvatskih autora, od kojih je veći broj jamačno prvi put izведен izvan naših međa.

Bio je to snažan poticaj članovima Zbora, koji redovno održavaju nastupe u okviru svoje župe. Oni se danas mogu i pred publikom, koja ima prilike slušati i mnoge profesionalne crkvene zborove ogledati ne samo raznolikošću repertoara, već i svojim vokalnim kvalitetama koje daleko nadmašuju redovne zahtjeve zborova jedne župe.

Homogenost nije jedina odlika Zbora "Hosanna". Dirigent, premda razmjerno mlađ, znao je prigodom turneje skladno oblikovati programe i za svaku pojedinu namjenu sačiniti izbor djela koji je u podjednakoj mjeri dopadljiv i poučan. Dopadljivost se ogledala u prezentaciji djela prokušanih autora od Arcadelta i Monteverdija preko Vivaldijeva *Magnificata* i velikog moteta *Beatus vir* sve do Elgara i Lloyda Webbera. Poučni su elementi ujedno odavali i sadržajnu specifičnost programa odabirom djela hrvatskih autora kao i pučkih sakralnih napjeva.

Turneja Zbora "Hosanna" obuhvatila je Milano, Osimo, Loreto i Rim – s ukupno 12 nastupa, ne samo koncerata već i nekoliko misa, a i prigodnih nastupa, poput one posebno uspješne rimske matineje u auli *Instituta Sestara Božje providnosti* pretežno namijenjena školskoj djeci. I koliko se god primjerice, brojna publika, okupljena u

milanskoj crkvi San Gregorio Magno radovala izvedbama zahtjevnih Vivaldijevih skladbi, tako su istovremeno zapazili i skladne proporcije Lukačićevih moteta *Quam pulchra es, Cantate Domino i Canite et psallite*".

Općoj djelatnosti Zbora "Hosanna" pridonosi i činjenica što je na njegovom repertoaru osamdesetak napjeva (ako ne i više), pa stoga ni programi ove turneje nisu bili posve podudarni. Tako je primjerice prigodom bogoslužja u drevnoj crkvi sv. Marka u Osimu i u novozgrađenoj crkvi sv. Uga u Rimu došla do punog izražaja izražajna jednostavnost *Mise* Rudolfa Matza, oplemenjena značajkom sjevernohrvatskog melosa. Jedrina specifično hrvatske melodike sadržana je u starinskom pučkom napjevu *Zdravo tilo* iz XVI. stoljeća s Hvara (u stilizaciji Mihe Demovića) kao i u uzносitoj skladbi *Usklknite Bogu* Josipa Vrhovskog i vokalno zahtjevnoj, čvrsto sazdanoj i snažnim nabojima prožetoj *Šibenskoj molitvi Lovre Županovića*. Romantičarski su elementi prepoznatljivi u motetu Lisinskog *Cum invocarem* u vokalno izražajnoj dramatski pročućenoj dionici mezzosoprana Mire Zidarić i nepretenciozna prisna melodika *De profundis* Vita Cipriša kao i *Ave Maria* s. Lujze Kozinović koja, premda satkana u preživjeloj "Liedertafelskoj maniri" postade vrlo dojmljivom zahvaljujući toplini i punokrvnosti iznošenja soprana Dubravke Šeparović. Poseban je dojam ostavila pjesma *Veličaj* Franje Ksavera Vilhara Kalskog, uz *Cum invocarem* Lisinskog, pravi mali dragulj hrvatske sakralne glazbe. Općenito bi prikupljanje takvih, po opsegu manjih djela, kojima obiluje hrvatska glazbena baština općenito moglo obogatiti programe te vrsti.

Raznolikosti i osebujnosti programa pridonijeli su i ostali vokalni solisti, poput nježnog soprana Martine Zadro, sonornog basa Zvonka Uhernika, izražajnog mezzosoprana Martine Gojčete, baritona Mladenom Kahline, kao i tenorskog trija Vrgoč – Rukavina – Eror u djelima Monteverdija i Lukačića, Igor Peteh za orguljama pokazao se vještим, uživljenim i pouzdanim pratiteljem.

Možda je u sastavu programa bila manje važna zastupljenost epoha, a u većoj mjeri odlučujuća mogućnost cjelovitog svladavanja pojedinih partitura. Sastav programa, uvijek primjeren auditoriju također je pridonio cjelokupnom uspjehu pojedinih priredaba.

Ukratko, ova turneja bila je poticajna za daljnji razvitak zobra. Neprijeporno je koliko poticaja za umjetnička ostvarenja pružaju i mnogi drugi faktori same turneje: misa u padovanskoj kapeli svetog Leopolda Mandića, gostoljubivost članova milanske župe svetog Grgura Velikog i Reda male braće uz osimsku crkvu San Giuseppe da Copertino, sudjelovanje prigodom svečane nedjeljne mise u loretskom svetištu Bogorodice i prijem kod tamošnjeg biskupa, preuzvišenog Macchie (negdašnjeg tajnika pape Pavla VI – i naposljetku) prijem kod rektora Hrvatskog zavoda sv. Jeronima dr. Antona Benvina, sve su to trenuci koji se pamte – i koji će se još dugo pamti, a na putu daljih uspjeha na pomolu.

Branko POLIĆ